

te postave, se temu pridruži tudi deželni zbor Kranjski; al tega nasveta ni nihče podpiral. — Sklenil je deželni zbor dalje, vlado naprositi, da naj mu predloži tudi načrt postave o napravi novih rudarskih knjig. — Namesto odsekovega predloga, da naj bi se vlada naprosila, naj po postavni poti skrbi za to, da se določila zaradi notarskega legalizovanja premenijo v korist občinstva, je dr. Zarnik nasvetoval, vlado naprositi, da po postavni poti odpravi posilno legalizovanje. Zarnikov predlog je obveljal; zoper ta predlog je glasoval edini baron Apfaltrern. — Dr. Bleiweis poroča v imenu zdravstvenega odseka o vladinem načrtu postave za organizacijo zdravstvenih služeb v občinah in predlaga, da naj deželni zbor ne sprejme te postave, vendar pa deželnemu odboru nalaga, da z ozirom na potrebno vredbo zdravstvenih zadev v občinah vladni načrt temeljito prevdari, po zaslišanji večih občin in po dogovoru z c. k. deželno vlado za deželnim razmeram primerno vredbo zdravstvenih služeb potrebno gradivo si nabere, o tem prihodnjemu deželnemu zboru poroča in pripravne nasvete stavi; a deželnemu odboru tudi naroča, po c. kr. deželni vladi pri visocem ministerstvu notranjih oprav ponoviti prošnjo, da se Kranjski deželi dadó še sila potrebni 3 c. kr. okrajni zdravniki, da tako dobí vseh 10, kakor jih je imela pred organizacijo zdravstvenih zadev 1870. leta. — Vladni svetovalec vitez Roth spodbija odsekov predlog in zagovarja načrtano vladno postavo. Al gospoda vitez Gariboldi in grof Thurn dokazujeta, da novega bremena, ki bi došlo občinam po tej postavi, one nositi ne morejo. Dr. Bleiweis govori obširnejše proti vladnemu zagovoru. On pravi, da je vlada s to postavo nastopila navadno centralistično pot; brez obzira na razmere posamesnih dežel je predložila vsem deželnim zborom dotično postavo zelo po enem kopitu; vladni zastopnik je v svojem govoru marsiktero reč ogledal jako lahko, al prezrl je to, da vlada sama, kar se tiče zdravstvenih reči, je dala pri svoji zdravstveni organizaciji leta 1870 sila slab izgled po tem, da je število 10 poprejšnjih c. k. okrajnih zdravnikov zmanjšala na 5; zdaj se pa čudi, da se ravnamo mi po njenem izgledu. Zlasti je pomisliti velikanskih stroškov blizu 60.000 gold., ki bi občine zadeli, ako se postavi tako ogromno število občinskih zdravnikov, kakor jih zahteva vlada. Z davki in prikladi preobložene občine niso v stani, toliko stroškov prevzeti; vlada ne skrbi za zmanjšanje davka; davek vedno ostane isti, občinam pa se nalaga butara za butaro; ni čuda, da ljudstvo pravi, da je bil v tem obziru absolutizem bolji nego je sedanja avtonomija občin in ustava dežel. In od kod vzeti 73 zdravnikov in takih, ki so zmožni slovenskega jezika? Tudi v drugih deželah se ni povsod sprejela ta postava. — Potem poroča vitez Gariboldi v imenu zdravstvenega odseka o predlogu dr. Bleiweisa zaradi vpeljanja postave od 29. julija 1868 zadevajoče živinsko kugo po deželah Ogerske krone in predlaga, da naj se vlada naprosi, pri ministerstvu notranjih oprav delati na to, da določbe navedene postave, katere že večidel v državah Evropejskih veljavo imajo, v varstvo živinoreje takraj Litave tudi v deželah Ogerske krone, brž ko je mogoče, postavno moč zadobijo in potem v dejanje stopijo. Ta predlog obvelja brez posebne debate. Le Kramarič pri tej priliki predlaga, da naj se občinam, katere imajo vojake zavoljo živinske kuge vkvartirane, obilni stroški povrnejo iz deželne blagajnice. Ker je ta predlog samostojni predlog in ga je Kramarič dobro vtemeljal, je bil kar brž v prevdarek izročen finančnemu odseku.

Dr. vit. Savinschegg vtemeljuje svoj predlog zaradi živinske soli, dr. Poklukar pa svoj predlog

v zadevi železnic iz Ljubljane v Karlovec in iz Loke v Trst; oba predloga sta se izročila gospodarskemu odseku. — Dalje poroča dr. Costa v imenu deželnega odbora zaradi tega, ali naj se deželna posilna delavnica v Ljubljani izroči vladi, in predlaga, da naj deželni zastop pritrdi tej izročitvi s pogojem, da država primerno povrne vrednost poslopij in inventarialnega orodja; ta predlog obvelja in še tudi nasvet dr. Suppana, da naj deželni odbor obravnava z vlado zaradi dotične cene in pogodbo predloži deželnemu zboru v potrjenje. — Davkarskim občinam Staravas, Poljica in Blečjivrh se vsled šolske stavbe dovoli 122⁰/₁₀ priklad na zemljiški in hišnorazredni davek. — Potem obvelja od deželnega odbora načrtani zakon o cestni policiji javnih nedržavnih cest. — Konečno se še dovoli podpiralnemu društvu na filozofični fakulteti Dunajske univerze 40 gl. podpornine iz deželnega zaklada, prošnja društva rudarskih akademikov v Ljubnu za podpornino se pa ne vsliši.

Naši dopisi.

Iz Gorenškega 4. jan. (*Pojasnilo nezaupnice Gorenjskih volilcev, poslane gosp. dr. Razlagu.*) Prinesite drage „Novice“ to „pojasnilo“ svojim bralcem, da zvedó, da ste prav imele, ko ste unidan zavračale „Narodovo“ laž, da je nezaupnica „falsifikat.“ Načrt te nezaupnice, sprožen po volji več volilcev, je svojo pot do volilcev že v začetku meseca maja 1873 nastopil. Bil je le načrt, in na čelu je imel napis: „Kdor gg. volilcev želi kaj pristaviti, naj blagovoljno svojo misel zapiše, ter svoje ime podpiše.“ In res je z mnogimi dostavki in popravami nazaj prišla, dasiravno ne hitre. Precej v začetku podpisovanja je bila pri enem volilcu zadržana do 13. junija; še le tisti dan jo je naprej oddal. Na vprašanje, zakaj jo je tako dolgo pridržal, je odgovoril: „zato, ker nisem bil volje, da bi jo precej poslali; bi znali poštenemu možu krivico storiti; naj se s svojim delovanjem še bolj razodene, kdo da je.“ In ta volilec je duhovnik. Ravno tako in iz enacega vzroka je bila zadržana v drugem kraju kacic 5 tednov. Vrh tega se je v vsakem kraju, kjer so volilci, po tednu, tudi po dva tedna, pomudila, da so volilci čas imeli, jo prebrati in premisliti, predno jo podpišejo. Zato se je podpis nezaupnice zakasnil, da je še le v začetku meseca novembra nazaj prišla. Podpisali je le tisti niso, kateri je niso v roke dobili. Pa tudi zdaj je bila še volja več volilcev, s pošiljanjem ne se prenageliti, zato da se moža pokaže v svojem postopanju v državnem in deželnem zboru; ležala je toraj v izvirnem spisu do srede meseca decembra. Še le, ko so volilci pismeno in ustmeno jeli popraševati, kje da je podpisana nezaupnica do dr. Razlaga? ali mu je že poslana ali ne? še le potem je bila meseca decembra prepisana s pristavki in popravili vred, zato datum decembra meseca nosi, in to po volji tudi tistih volilcev, kateri so jo popred najbolj zadrževali, gosp. dr. Razlagu poslana. In prav tisti, ki jo je prvi zadrževal, je rekel: „Zdaj pa le, zdaj! Dr. Razlag jo je zaslužil.“ — Na dan volitve v državni zbor 16. oktobra, ko je bilo večidel volilcev v Kranji, so nevoljni z glavami majali, rekoč: „de te! de te! da se nam je dr. Razlag tako izneveril.“ Ko so pa zvedeli, da je zdaj celó v zvezi z mladoslovenci, katero je popred zakrival, kandidaturo zoper grofa Hohenwarta sprejel, so nevoljni in razžaljeni svoje že dane podpise nezaupnice vnovič potrdili, nekateri tudi ravno tisti dan podpisali. — To je resnica, in naj bi dr. Razlag tudi danes vse volilce sklical in jih vprašal, ne bo druzega

odgovora dobil. — „Slov. Narod“ pa, ki povsod, kjer le more, svoje strupene pene v duhovščino pluje, se drzne reči, da je bila ta nezaupnica po duhovnih, katere v svoji presvitli omiki le „farje“ psuje, iz volilcev izsiljena, in da je zlagana, to je, falsifikat! Kaj tacega le nepoštenost govoriti more. Če bo treba, bomo še več povedali — po pismih, ki jih hranujemo od Razlaga samega. V imenu več volilcev.

Iz Novega mesta 1. jan. — Ostro smo zavarovani; po vseh krajih je straža; povsodi nabite tablice z napisom: „Goveja kuga.“ To so nam vendar po slovensko napisali, ko vse drugo nam iz vseh kancelij le po nemško pisarijo. No, kuga, da naj bo še za nas o svojem imenu; drugoga pa nismo vredni, da bi se nam po domače pisalo! Oj ti preklican 19. š., kje te kljukec nosi? — Pa vsa ta straža in vse tablice kužne nam ne bodo odvrnile nesreče, ako bomo sami neskrbni, pa še tako neumni, da sosed zagovarja krivega sosedo, ki po skrivnih potih goni živino čez prepovedano mejo. Kar so sumljive živine po mestu in okolici njegovi pobili ali pa postrelili (ne vém, ali je za streljanje tudi kak š. v postavi), ni slišati dozdej novih napadov. — Zdaj pa eno vprašanje. Kaj nam je pa „pratkar“ letos napravil? Da je postavil sneg, slamnik, rokovico, zvezdo in sapo na ravno tiste dneve, kjer so lani stali. To mu še odpustimo, ker vemo, da tega nič ne vé. Ali zakaj je lune premine pustil letos na lanskem mestu? Ali ga je menda res luna trkala! — Naj si še to zapišejo „Novice“ v svoje liste, da že dolgo dolgo nismo imeli take suše, kakor jo imamo zdaj. Podgorci, ki prebivajo po visočini Gorjancev, morajo po 2 uri daleč po vodo hoditi. Vse kapnice so suhe, vse luže prazne. Oni vedó ceniti vodo.

Iz spodnje Idrije 1. jan. B. L. (Pritožba.) Večkrat beremo v časopisih pritožbe, da se pisma in časopisi na poštah predolgo pridržujejo. Tudi mi se moremo zaradi tega pritožiti, pred družimi posebno sosed Idrijskega poštarja našega farana gosp. J. L. Že od 9. avgusta u. l. je nekemu bilo iz ene roke 6 — réci šest — pisem za vrstjo, med družimi še celó eno rekomandirano poslano; al vse mu je še le 12. decembra došlo. Še celo rekomandirano pismo ležalo je cela dva meseca na pošti! Naslovi so vsi bili prav dobro narejeni; pisma bi se bila toraj lahko oddala, a vendar se niso. Zakaj to? Ako je zanikernost poštne ekspedicije tega kriva, naj bode s tem dopisom opominjana k večji pazljivosti. Ako je pa drug vzrok tega kriv, bomo primorani si drugej pomoči iskati, ako se nam še v prihodnje kaj tacega primeri, — suma imamo veliko. Te vrstice pišem zato, ker so se pisma naše županije že večkrat pridrževala in ker je ravno zavoljo pridrževanja omenjenih 6 pisem se več osebam veliko sitnosti skrbi in žalosti, pa tudi škode napravilo.

Iz Senožeškega okraja 1. jan. (Funkcionarji državne pravdnosti) stopijo z nastopom novega leta v postavni sodnijski kolovoz. Za ta okraj je, kakor se čuje, nekdo dekretiran, ki se je imel pretoklo leto pri deželni sodnji zaradi nekega odstopnega pisma zagovarjati, katero je bilo 16. dne julija pisano, a za 5. istega meseca datirano. Odstopojemnik in odstopnik sta skupila po 2 meseca zavora pri tej kupčiji; naš funkcionar se je pa opravičil s svojo prisego, da ni nič goljufnega videl ne mislil v tej kupčiji. Vsakako so v ozir občinstva sitne take situacije za človeka, ki ima nalogo, zoperpostavne prestopke zasledovati in pravici pot gladiti.

Iz Vipave 4. jan. — Zopet je togotljivi komár Vipavski v „Slov. Nar.“ zapiknil svoje nadležno želo v prečastitega dekana in našo čitalnico. — Čitalnica je imela nedavno občni zbor, pri katerem so se volili novi odborniki, sami poštenjaki, od katerih najboljšega vspeha

pričakujemo. Sklepalo se je tudi o tem, kateri časniki naj se za novo leto naročijo za čitalnico. „Slov. Tednik“, trobilo novodobne, brezverske omike, se je skoraj enoglasno zavrgel, le neki Uršič ml., ki je glava, život in noga društvu „Sokola“, je za-nj glasoval. Gosp. dekan je v življenje obudil imenovano društvo pred nekimi leti z namenom, da bi se v tem društvu moška mladina po telovadbi in primernih veselicah lepega vedenja in zdrave omike priučila. Pa kaj je ta „Sokol“ sedaj? Par rdečih srajc, pa nič drugega. Telovadnih naprav nikjer ne vidimo, tedaj tudi telovadbe ne, akoravno bi bilo potrebno, da bi se ta ali uni teh mladenčev vsaj hoditi naučil. Nekoliko suhih veselíc, ki jih je dal „Sokol“ na svojo firmo v čitalniških dvoranah, to je vse njegovo delovanje. Ko je pred nekoliko leti tukajšnja čitalnica zamrla, se je na „Sokolovo“ imé beračilo za gledišni oder in res so mnogi darovali obilne zneske, da bi pripomogli k lepi in na deželi tolikanj potrebni glediški zabavi. Pozneje je čitalnica zopet oživela in bi tudi sama rada dajala gledišne veselice, kar se zadere „Sokol“: „stoj, starka, oder je moja imovina“; — in ta „imovina“ je odslej stereotipna fraza, ki ti pri vsaki priliki od tega ali unega Sokolovca z mogočnim povdarkom doní na ušesa. — Nočemo omeniti umazane sebičnosti sedaj brezdomovinskega društva „Sokola“ gledé tako zvane „imovine“, njegove nasprotnosti do čitalnice, katero je pokazal s tem, da je dal pravila svoja tako preurediti, da v slučaju „Sokolovega“ pogina njegovo imetje ne pripada Vipavski čitalnici, ampak drugemu narodnemu zavodu v Ljubljani. Mi pa le ta nujni predlog stavimo: naj „Sokol“ svojo velikanško imovino pred ko mogoče spravi na Nanos ali kamor si bode. Ako se bo čitalnici poljubilo dajati gledišne predstave, si bode napravila lastni oder, da bo saj enkrat konec zopernih prepírov. — Sicer pa „Sokolu“ vošimo veselo novo leto in želimo dobro srečo, posebno odkar z radostjo čujemo, da namerava v kratkem občinstvo iznenaditi s telovadno predstavo. — Kozé so pri nas hude; vsak dan imamo po enega ali dva mrliča, novega leta dan imeli smo celo 3.

Iz Vipave 4. jan. — Sodba o „ponočnem polomu na farovž“ se je iztekla. Med preiskovanimi se je najdel samo eden, ki je bil najhujši „liberalec“; ta je za pobiranje in metanje peska in kamenja v farovška okno obsojen na tri dni v zapor — ako ga „milejša“ razsodba višje sodnije še nedolžnega ne spozna. *)

Iz Suhadolj 4. jan. — Pri volitvi novega občinskega zastopa voljen je bil posestnik Matija Janežič iz Suhadolj za župana, posestnika Miha Koncilija in Jože Jukant za svetovalca.

Iz Hrušovke 4. jan. — Pri nas se je vršila 30. nov. u. l. volitev novega občinskega zastopa; voljeni so bili: Posestnik France Podbregar iz Podbrega za župana, posestnika Jože Pistotnik iz Kostajna in Gregor Hribar iz Prapreč za občinska svetovalca.

Iz Ljubljane. — Deželni zbor je svoje delovanje zopet začel v pondeljek ter veliko gradiva dognal v tej seji. Prihodnja seja je v petek. V kakih 2—3 sejah končá svoje zborovanje. Jutri v Postojni namesti g. Korena izvoljeni poslanec pride tedaj „post festum“ v vrsto poslancev. Zakaj se je tedaj tako mudilo z razpisom volitve? Volilci 4 okrajev še za razgovor med seboj niso časa imeli, ki je pri tako važnem poslu, kakor so volitve deželnih poslancev, sila potreben. — Zato tudi odbor „Slovenije“ ni imel časa se v razgovor spustiti z volivci in predsedniku dr. J. Bleiweisu ni

*) Ostalo poročilo smo vložili, ker je bil uni dopis iz Vipave istega obsežka že natisnjen. Sicer pa prosimo večkrat kaj.

Vred.

ostajalo družega kakor nasvetovati jim 3 narodne može, izmed katerih naj bi si izbrali enega po svoji volji. O tem pa so došla pisma v Ljubljano od nekaterih volilcev, v katerih se izmed nasvetovanih 3 narodnjakov s posebno toplo besedo priporoča gosp. Ivan Vilhar, posestnik in trgovec v Ljubljani, rojen Notranjec. In na to je včerajšnji „Slovenec“ kot kandidata priporočil visokocenjenega gosp. Ivana Vilharja, o katerem naj se po željah odbora „Slovenije“ zedinijo vsi domoljubni volivci našega programa, da se ne razcepijo glasovi — na korist „Narodovega“ in Ogrinčevega kandidata Hrena. V tacih okoliščinah žrtuje pravi rodoljub osebo svojo občnemu blagru. Ivan Vilhar naj bode tedaj naš poslanec!

Begunski Hren se je volivcem sam silil in „Narod“ ga je na vse kriplje priporočal, al ko je zvedel, da Notranjci ne marajo za Hrena, ki bi bil toliko za poslanca kakor zajec pri bobnu, ga je vrgel sam v koš, in namesti njega nasvetoval g. Ad. Obrezo v Cirknici, zato pa volivci našega programa nikakor ne morejo misliti na volitev g. Obreze.

— Odbor družbe kmetijske je v poslednji svoji seji, iz katere drugi pot povemo vse važnejše obravnave, sklenil, da občni zbor družbe ne bode ta mesec, ampak maja meseca, ki je ugodnejši vnanjim družbenikom.

— (Gorenjskim konjerejcem) naznanjamo, da se bodo ta mesec dovoljenja (licence) dajale žebcem teškega (Pincgavskega) plemena, da jih gospodarji smejo spuščati po navadni tarifi. Komisija, katera te licence daje, pride v Ljubljano (v živinozdravniško šolo na spodnjih Poljanah) 14. dan tega meseca, v Kamnik 17., v Kranj 19. in v Radoljico 20. Kdor tedaj ima za plemo pripravnega teškega žebca Pincgavskega plemena, ki je že v 4. letu svoje starosti ali pa 5, 6 ali še več let star, pa lepo izraščen in brez napak, naj ga na imenovana mesta do 10. ure dopoldne na ogled pripelje.

— (Banka „Slovenija“.) K sporočilu o seji upravnega svetovanja banke „Slovenije“ dne 21. decembra 1873 še dostavljamo, da se bode plačeval od novega leta naprej kupon za drugo polovico leta 1873 z 2 gld. od akcije.

— (Sole Ljubljanske), zaprte zarad kóz, se odpró še le 21. dne t. m., Novomeške pa 27. dne t. m. Ni čuda, da smo zato na nekem vogalu šolskega poslopja brali napis veselega dijaka: „Živele kozé!“

— (Dr. Zarnik — Wanderprediger.) Silvestrov večer je dr. Zarnik poskusil svojo govorniško srečo pri „Schnallenwirthu“, kjer so si bili v Ljubljani bivajoči Čehi napravili veselico. Ker brez napitnic in govorov navadno take zabave niso, je dr. Zarnik komaj čakal, da skoči kviško in z napitnico nazdravlja mladočehu dr. Sladkovskemu in sicer — nemški! To je znamenito. Ali gré dr. Zarniku kot slovenskemu govorniku zato, da si zida most v drug tabor? Al vtisk njegovega debita v nemškem govoru bil je jako mrzel: Ali zato, ker nemščina na tem kraji ni bila na pravem mestu? ali, ker vrli Čehi niso še zabili svojega Palackega in Riegerja, da bi demonstrativno napivali Sladkovskemu, kakor mladoslovenci dr. Vošnjaku? Da je dr. Zarnik v svojem govoru prižgal bakljo današnjemu „liberalizmu“, to se ve da je „res per se“.

— (Silvestrov večer) je bila, kakor vsako leto, v Ljubljanski čitalnici prav mikavna zabava. Program, sestavljen iz različnih pevskih in godbinih toček in komičnih prizorov, se je pod vodstvom vrlega in v svojem poslu neutrudljivega g. kapelnika Schantelna vršil skozi in skozi hvale vredno; v posamesnih prizorih sta

se odlikovala gosp. Kajzel in Nolli, zadnji posebno s kupletom, čegar refrain se po Vošnjakovi muziki glasi: „Bobnati se mora, pa le ne preveč.“ Občinstvo mu je ploskalo na moč. Ker je nestrpljivi „Narodovi“ zelenec hitro čutil, na koga ta kuplet cika, se jezi v zadnjem listu, češ, da je bil izvrstni kuplet surov. Se vé da „Narodovcem“ je vse surovo, kar šiba njihove ljubljence. Ker se je tudi gosp. Kam potrudil vstrezati občinstvu z dobro postrežbo, se veselemu občinstvu ni nič kaj domú mudilo do zgodnjega jutra.

— (V čitalnici) bodo sledeče predpustne veselice: 10. dne t. m. je plesalna vaja, 18. dne t. m. je ples, 2. dne svečana je Vodniku na čast „beseda“ s plesom, za katero se bodo posebni programi izdali, in 14. svečana je zopet in sicer zadnji ples. Pustni torek napravi „Sokol“ maškerado, h kateri so tudi udje čitalnice povabljeni.

— (Poberki iz časnikov.) Novi škof Ljubljanski dela zopet „liberalcem“ sive lasé. Pražka „Bohemia“ od 30. dec. piše, da so zadnje dni se zopet začele obravnave o tem, kdo bode škof Ljubljanski. Na to pa je jela „Deutsche Zeit.“ obirati gosp. knezoškofa rekoč: „Unter der Maske großer Toleranz und christlicher Milde barg er doch, wie die Affaire Spazzapan bewiesen hat, eine ebenso entschiedene ultramontane Gesinnung wie seine streitbaren Kollegen Rudigier und Zwerger“, in razlivši žolč svoj čez-nj, pravi potem o dr. Pogačarju, da bi Kranjska dežela, ako bi on škof postal, „še le prav iz dežja prišla pod kap.“ „Er zählt — takopisari — zu den enrangirtesten ultramontanen und nationalen Fanatikern unserer Diözese.“ — Res škoda, da je prof. Lesjak umrl; to bi bil mož po volji Bismarkovega časnika, če nima morebiti pl. Premierstein-a „in petto“?

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Vsi politični časniki so ob začetku novega leta premišljevali preteklo staro leto. Vsi konservativni in tudi nekateri ustavoverni listi so enoglasni o tem, da je bilo nesrečno na vsako stran, in to je resnica; vladna „Prag. Ztg.“ pa mu poje slavo, češ, da vkljub „finančnega poloma, slabe letine in kužnih bolezen se more prištevati za Avstrijo srečnejšim.“ — O presrečna Avstrija!

— Med prvimi predlogami, ki jih dobi državni zbor v obravnavo, so: verske postavbe, o katerih „Deutsche Zeit.“ tarnja, da jih namestni škof Kutschker je v roke dobil, tedaj jim gotovo cvet svobode uskrnil, — in pa preuredba davkov.

Česko. — Mladočeski deklarantje, ki so na veliko veselje ustavovercem zoper voditeljestaročeske se uprli, so v uporju svojem žalosten konec vzeli; že delajo pokoro, a prepozno; narod češki jih ne bode več volil za poslance.

Ogersko. — Pod predsedstvom cesarjevim je bil v Peštu zadnje dni u. l. zbor ministerski; vojaške zadeve so neki zvonec nosile v tem zboru.

Hrvaško. — deželni zbor je dovršil važno postavbo o odgovornosti vlade deželnemu zboru. — Dunajski in Peštanski časniki hudo govoré proti tej postavi, češ, da zboru preveč oblasti daje; radi bi tedaj vidili, da ne bi je potrdil kralj. — Makanec, sicer bistra glava in rodoljub z dušo in telesom, siplje interpelacij brez konca in kraja vladi; „Obzor“ mu po pravici očita, ker preveč kaže ponositost, da bi ljudje rekli: „gledite, kakav sam ja kerlec“!